

La Comunitat de Taizé, guardonada amb el Memorial Cassià M. Just

La comunitat monàstica de Taizé ha estat guardonada amb el IV Memorial Cassià M. Just per la seva tasca amb els joves en favor de la reconciliació i amb una perspectiva ecumènica. Aquest guardó porta el nom del monjo benedictí que fou abat del monestir de Montserrat. Varen rebre el reconeixement dos germans de Taizé

catalans i varen assistir a l'acte, celebrat al Palau de la Generalitat, tres-centes persones, entre les quals hi havia l'abat actual de Montserrat, Josep M. Soler, i el bisbe de Girona, Francesc Pardo.

GLOSSA

Hem vist el seu estel

Nit de Reis. Llar d'un matrimoni jove amb dos fills de cinc i tres anys. Tots els membres de la família estan asseguts davant el pessebre. M'han convidat a la pregària que fan cada any el vespre d'aquest dia. Els fills coneixen molt bé el pessebre perquè han contribuït a fer-lo, perquè han remenat força les figures durant aquests dies i perquè han parlat de cadascuna amb els pares en les pregàries dels vespres que han precedit el d'avui. La filla gran m'explica el que hi han afegit aquest any: «El pou i el pastor que porta una ovella al portal». Mouen els tres reis i els deixen davant l'infant Jesús, Josep i Maria. La mare, dialogant amb els fills, explica com han arribat els Mags, el que diuen i els obsequis que porten. «On és el rei dels jueus que acaba de néixer? Hem vist sortir la seva estrella i venim a adorar-lo» (Mt 2,2). Després resen junts el Parenostre; el petit encara perdent-se en alguns moments. La pregària acaba amb un petó emocionat a l'infant de la menjadora i un altre de confiat als pares.

La llum que brilla en el cel porta els Mags, després d'un llarg i acci-

dentat camí, a Jesús. El reconeixen com a Salvador des dels seus diversos orígens i realitats, significants els pobles que acolliran la Bona Nova de la salvació de Jesús, que es manifesta com a Messies d'Israel. Jesús fa brillar la seva llum, també, ben a prop nostre, i aquesta llum ens pot fer canviar la vida. Ens pot encoratjar a seguir-la sempre i, així, créixer, ser millors, estimar, compartir, servir... La festa de l'Epifania ens convida a imitar també la perseverança dels Mags i seguir caminant encara que la llum vacil·li o sembli dominar la foscor.

Els infants reben regals tot recordant aquells que els Mags van fer a Jesús. El millor regal dels pares és l'acceptació real i esperançada dels fills, el testimoni senzill i compromès, l'estimació sincera i generosa i una fe que porta a Déu i al pròxim. Els pares del relat inicial així ho tenen entès. També és lliçó per a quan els infants siguin grans i segueixin sentint-se part del poble de Déu, part d'aquell pessebre on una vegada van afegir «el pou i el pastor que porta una ovella al portal».

Enric Puig Jofra, SJ

AGENDA

- **Dimarts 6**, Missions, Jornada Catequistes Missioners I.E.M.E.
- **Dissabte 10**, Benicarló, 11 h. Celebració de la Paraula i reapertura del Temple Parroquial Sant Bartomeu després de l'Exposició de la Llum de les Imatges. / Pastoral vocacional, Convivència discerniment al Seminari.
- **Diumenge 11**, confirmacions a la parròquia de Sant Bartomeu de Benicarló, a les 12 h.

PARAULES DE VIDA

Jornada Mundial de la Pau

El dia 1 de gener a l'Església catòlica celebrem la Jornada Mundial de la Pau. Es tracta d'una commemoració que va ser instituïda pel beat Pau VI i que per a molts pot passar desapercibuda perquè la celebració de l'any nou s'ha convertit simplement en una ocasió per a la diversió.

No obstant això, el començament d'un any nou és una bona ocasió per a recordar que l'aspiració més noble que hi ha en el cor dels homes i dels pobles és precisament la pau. El Senyor ha anomenat benaurats a aquells que treballen per la pau i els ha promès que seran anomenats fills de Déu, és a dir, que seran estimats pel Pare amb un amor semblant al que Déu sent pel seu Fill.

Aquesta aspiració a la pau que hi ha en tot home de bona voluntat, no és únicament el desig de que no hi hagin guerres, sinó quelcom més profund. El Concili Vaticà II ens ha recordat que «la pau no és la simple absència de guerra, ni es redueix merament a crear un equilibri de forces oposades, ni és tampoc el resultat d'una despòtica dominació, sinó que és anomenada amb tota propietat «obra de la justícia» (GS, 78). Més avant el Concili afegeix: «la pau és fruit també de l'amor, que va més enllà del que la justícia pot aportar». Qualsevol relació entre les persones i els pobles que no respecte l'orde de la justícia o que no naixi de l'amor és un obstacle per a la pau.

El lema elegit pel papa Francesc per a la jornada d'aquest any és: «Ja mai més esclaus, sinó germans». Amb aquest tema, el Papa ens recorda que l'esclavitud és un obstacle per a la verdadera pau perquè fereix la fraternitat entre les persones. A primera vista ens podria semblar una al·lusió a un problema que pareix estar eradicat en la nostra cultura i en la nostra societat, però si aprofundim en la realitat descobrim que en el nostre món apareixen noves formes, i moltes vegades molt subtils, d'esclavitud. El Compendi de la Doctrina Social de l'Església ens ajuda a veure que en aquest tema es dona una distància entre la «lletra» i l'«esperit»: es proclamen de paraula els drets de l'home, però sorgeixen noves formes en què aquests drets són conculcats. A més de que en alguns llocs del nostre món perduren relacions laborals pròpies d'un sistema esclavista i hi ha una mentalitat esclavista respecte a les dones i els xiquets, no hem d'oblidar les noves formes d'esclavitud de què fa menció el Compendi: el tràfic d'éssers humans, els xiquets soldats, l'explotació dels treballadors, el tràfic de drogues, la prostitució (núm. 158).

Hi ha esclavitud quan, basant-se en interessos econòmics o d'un altre tipus, les persones dominades són privades de drets fonamentals i la seua dignitat i llibertat no són respectades, quan les persones són valorades i tractades com a objectes que es poden eliminar i canviar simplement per altres, quan es considera a les altres persones com a éssers inferiors i se'ls desprecia com a tals. En definitiva, quan deixem de considerar i de tractar l'altre com a germà despreciant, d'aquesta manera, la seua dignitat. No oblidem que aquestes actituds poden aparèixer al cor de tot ésser humà, també en el nostre.

Que el Senyor ens beneeixi amb la seua pau.

† Enrique Benavent Vidal
Bisbe de Tortosa

ENTREVISTA

► MARIA ÀNGELS FILELLA

El vel de les Myriams

Com eren les dones que surten en els Evangelis? Quina relació tenien amb Jesús i amb els altres seguidors? Maria Àngels Filella convida a aixecar el vel que amaga aquelles dones, especialment Maria Magdalena i Maria, mare de Jesús, en el llibre *El vel que amaga les Myriams* (Ed. Saragossa). L'autora, llicenciada en filosofia i lletres, garbella en el context sociocultural en què vivien i ofereix camins per al coneixement i la reflexió, respectant el misteri.

Com es descobreixen les dones que surten als evangelis?

Els moviments femenins cristians fan esforços per donar-les a conèixer més profundament des de la investigació dels evangelis canònics, dels apòcrifs, dels nòstics... També la literatura i altres fonts il·luminen fets i vessants que aporten una visió més àmplia de la seva vida entregada a la difusió del missatge de Jesús.

Com estimaven les Myriams dels evangelis?

Van estimar tant Jesús que fins i tot van lliurar la seva vida per difondre el seu missatge després de la seva passió, mentre els deixebles estaven tancats a casa per por. Diu el biblista Xabier Picaza que si no hagués estat per elles, que els van anunciar que Jesús estava viu, de ben segur que no s'hauria estès el cristianisme.

Mai no agraiem prou a Maria, i a Maria Magdalena, el seu paper clau?

Myriam de Magdala va ser la deixeble, qui va entendre Jesús, i això va quedar ben palès quan la va elegir per ser la primera testimoni de la seva resurrecció. La va enviar a donar aquest missatge als seus amics, tancats a casa. I a Maria de Natzaret li devem el gran regal de ser la que va gestar i va portar Jesús al món.

Òscar Bardají i Martín

PREGÀRIES DE LA M. TERESA

Pels invàlids i els disminuïts

Verge Maria, Mare nostra, avui et dirigeixo la meua pregària pels invàlids i els disminuïts. Cuida-te'n, com només ho pot fer una mare amb els fills.

Dóna'ls de dia energies, i de nit, serenitat; i, t'ho demano, dóna'ns a tots coratge per acceptar tot allò que no voldríem acceptar en la vida. Oh Maria, Mare de misericòrdia, dóna'ns joia i pau, i fes que arribem a tenir els uns pels altres la mateixa misericòrdia que tu tens per nosaltres. Amén.

Mare Teresa de Calcuta

SER PADRES

No descargar la violencia en los hijos

En una separación, existe el peligro de que la agresividad que no se ha podido descargar en el cónyuge, la pareja la derive hacia el hijo o hijos. Me resisto a transcribir las frases

oídas en la consulta que evidencian esta transferencia de la agresividad a los hijos.

Me viene a la memoria el sorprendente caso de un niño que aterrizó en la consulta con ambos brazos escayolados en posición horizontal, semeando un crucificado. Iba acompañado de sus compungidos padres, que se habían separado hacía poco. Ellos me expusieron detalladamente lo que había pasado.

Fue a la hora de la salida del colegio. Los padres llegaban por separado de distintos lugares, y al ver al pequeño en el vestíbulo del colegio, cada uno de ellos le sujetó del brazo que les caía más a mano, y estirando, estirando, los dos a la vez... ¡le descoyuntaron ambos brazos! (El motivo subyacente a este inexplicable acto fue el temor que tenían ambos progenitores de que uno de los dos secuestrara al niño, ya que ambos se habían amenazado mutuamente de hacerlo algún día).

No se crea que el secuestro sea una medida excepcional, con las estadísticas de nuestro país a la vista. Y, en casos extremos, se llega hasta el asesinato. Disculpe el lector esta referencia a algo tan tético, pero, por desgracia, es una realidad que hay que contemplar.

Dr. Paulino Castells

(Crecer con padres separados, Plataforma Editorial)

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

La estrella

El mensaje cristiano está íntimamente asociado a la luz. Y la luz tiene su expresión más popular en la estrella que guió a los Magos de Oriente hasta Belén (Mt 2,1-12). Una luz que guía hacia la Luz.

La imagen de la estrella resulta muy adecuada para entender la luz de la que nos habla el Evangelio. Lejos de mantenernos estáticos y pasivos, la estrella nos indica un camino y una dirección, un sentido a nuestra vida. Como a los Magos, nos moviliza. Como a Abraham, nos invita a salir de nuestra tierra, de nuestras seguridades, para emprender una aventura. Ilumina y no ofusca. Su brillo no deslumbra.

Los Magos, siguiendo la estrella, fueron luz para el rey de los israelitas. Herodes, sin verla, quedó iluminado por ella y salieron a la luz sus oscuras intenciones.

La luz penetra la opacidad de lo real. Nos guía en medio de las sombras, aunque de manera discreta, sin forzar nuestra libertad. Orienta, acompaña en la ruta, evita nuestros tropiezos (Jn 11,9). El fulgor de la estrella nos orienta en la búsqueda de la Luz. Jesús, Luz del mundo, ha venido para revelarnos nuestra auténtica vocación: ser luz (2Co 4,6).

Josep Otón

La mística de la Palabra, Ed. Sal Terrae del Grupo de Comunicación Loyola

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL

Accés al Breviari

5. □ **Dilluns** (lit. hores 2a setm.) [1Jn 3,11-21 / SI 99 / Jn 1,43-51]. Sant Telèsfor, papa (grec, 125-136) i mr.; sant Simeó Estilita (388-459), monjo siríac; santa Emiliàna, vg.; sant Joan-Nepomucè Newman, bisbe (redemptorista); beat Dídac-Josep de Cadis, prev. caputxí; sant Carles de Sant Andreu, rel. passionista.

6. □ **† Dimarts** [Is 60,1-6 / SI 71 / Ef 3,2-3a.5-6 / Mt 2, 1-12]. Epifania del Senyor. Diada dels sants Reis o mags d'Orient: Melcior, Gaspar i Baltasar, i també Adoració (dels Reis, o Dora). Sant Melani, bisbe; sant Nilamó; santa Macra, vg. i mr.

7. □ **Dimecres** [1Jn 3,22-4,6 / SI 2 / Mt 4,12-17.23-25]. Sant Ramon de Penyafort (†1275), prev. dominicà, del Penedès, patró dels juristes i canonistes. Sant Julià de Toledo, bisbe; santa Virgínia, mr.; sant Crispí, bisbe; sant Tell, abat.

8. □ **Dijous** [1Jn 4,7-10 / SI 71 / Mc 6,34-44]. Sant Apol·linar, bisbe; sant Severí, abat; santa Gúdula (†712), vg. a Brussel·les; sant Pere Tomàs, bisbe (carmelità).

9. □ **Divendres** [1Jn 4,11-18 / SI 71 / Mc 6,45-52]. Sant Eulogi de Còrdova, prevere i màrtir (859) mossàrab; sants Julià i Basilissa, esposos màrtirs; sant Andreu Corsini, bisbe (carmelità); santa Marciana, verge i màrtir.

10. □ **Dissabte** [1Jn 4,19-5,4 / SI 71 / Lc 4,14-22a]. Sant Agatò, papa (sicilià, 678-681); sant Pere Ursèol, monjo de Sant Miquel de Cuixà; beat Gregori X, papa (1271-1276).

11. □ **† Diumenge vinent**, Baptisme del Senyor (lit. hores: 3a setm.) [Is 55,1-11 / SI: Is 12,2-3.4bcd.5-6 / 1Jn 5,1-9 / Mc 1,7-11]. Sant Higini, papa (grec, 136-140) i mr.; sant Salvi, bisbe i mr.; santa Hortènsia, vg.; beats Gonçal d'Amarante i Bernat Scammacca, prev. dominicans; beata Anna M. Janer, fundadora de les germanes de la Sagrada Família d'Urgell.

DIUMENGE II DESPRÉS DE NADAL

▶ Lectura del llibre de Jesús, fill de Sira (Sir 24,1-2.8-12)

La saviesa, s'elogia ella mateixa, es gloria enmig del seu poble, parla en la reunió del poble de l'Altíssim, es gloria davant dels seus estols, dient: «El Senyor de l'univers em donà una ordre, el qui em va crear i m'assenyala on plantaré la meva tenda em digué: "Acampa entre els fills de Jacob, fes d'Israel la teva heretat.»

M'ha creat abans del temps, des del principi, i mai més no deixaré d'existir. Li dono culte davant d'ell al temple sant. Així m'he establert a Sió, m'ha fet trobar repòs a la ciutat que ell i jo estimem, exerceixo el meu poder a Jerusalem.

He tret brotada en un poble ple de glòria, en la possessió del Senyor; en la seva heretat.»

▶ Salm responsorial (147)

R. *El qui és la paraula es va fer home i plantà entre nosaltres el seu tabernacle.*

Glorifica el Senyor, Jerusalem, / Sió, canta lloances al teu Déu, / que assegura les teves portes / i beneeix dintre teu els teus fills. R.

Manté la pau al teu territori / i et sacia amb la flor del blat. / Envia ordres a la terra / i la seva paraula corre de pressa, no es detura. R.

Anuncia les seves paraules als fills de Jacob, / als fills d'Israel els seus decrets i decisions. / No ha obrat així amb cap altre poble, / no els ha fet conèixer les seves decisions. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes

(Ef 1,3-6.15-18)

Beneït sigui el Déu i Pare de nostre Senyor Jesucrist, que ens ha beneït en Crist amb tota mena de benediccions espirituals dalt del cel; ens elegí en ell abans de crear el món, perquè fóssim sants, irreprochables als seus ulls. Per amor ens destinà a ser fills seus per Jesucrist, segons la seva benèvola decisió, que dóna lloança a la grandesa dels favors que ens ha concedit en el seu Estimat.

Per això, ara que he sentit parlar de la fe que teniu en Jesús, el Senyor, i del vostre amor per tots els fidels, jo no em canso de donar gràcies per vosaltres, i us recordo en les meves pregàries, demanant al Déu de nostre Senyor Jesucrist, el Pare gloriós, que us concedeixi els dons espirituals d'una comprensió profunda i de la seva revelació, perquè conegueu de veritat qui és ell: demanant-li també que il·lumini la mirada interior del vostre cor, perquè conegueu a quina esperança ens ha cridat, quines riqueses de glòria us té reservades, l'heretat que ell us dóna entre els sants.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 1,1-18) (Versió abreujada)

Al principi ja existia el qui és la Paraula. La Paraula era amb Déu i la Paraula era Déu. Era, doncs, amb Déu al principi. Per ell tot ha vingut a l'existència, i res del que ha vingut a existir no hi ha vingut sense ell. Tenia en ell la Vida, i la Vida era la Llum dels homes. La Llum resplendeix en la foscor, però la foscor no ha pogut ofegar-la.

Existia el qui és la Llum veritable, la que, en venir al món, il·lumina tots els homes. Era present al món, al món que li deu l'existència, però el món no l'ha reconegut. Ha vingut a casa seva, i els seus no l'han acollit. Però a tots els qui l'han rebut, als qui creuen en el seu nom, els concedeix poder ser fills de Déu. No són nascuts per descendència de sang, ni per voler d'un pare o pel voler humà, sinó de Déu mateix. El qui és la Paraula es va fer home i plantà entre nosaltres el seu tabernacle, i hem contemplat la seva glòria, que li pertoca com a Fill únic del Pare ple de gràcia i de veritat.

▶ Lectura del llibre del Eclesiàstic (Sir 24,1-2.8-12)

La sabiduría se alaba a sí misma, se gloria en medio de su pueblo, abre la boca en la asamblea del Altísimo y se gloria delante de sus Potestades. En medio de su pueblo será ensalzada, y admirada en la congregación plena de los santos; recibirá alabanzas de la muchedumbre de los escogidos y será bendita entre los benditos. El Creador del universo me ordenó, el Creador estableció mi morada: «Habita en Jacob, sea Israel tu heredad.» Desde el principio, antes de los siglos, me creó, y no cesaré jamás. En la santa morada, en su presencia, ofrecí culto y en Sión me establecí; en la ciudad escogida me hizo descansar, en Jerusalén reside mi poder. Eché raíces entre un pueblo glorioso, en la porción del Señor, en su heredad, y resido en la congregación plena de los santos.

▶ Salmo responsorial (147)

R. *La Palabra se hizo carne y acampó entre nosotros.*

Glorifica al Señor, Jerusalén; / alaba a tu Dios, Sión: / que ha reforzado los cerrojos de tus puertas, / y ha bendecido a tus hijos dentro de ti. R.

Ha puesto paz en tus fronteras, / te sacia con flor de harina. / Él envía su mensaje a la tierra, / y su palabra corre veloz. R.

Anuncia su palabra a Jacob, / sus decretos y mandatos a Israel; / con ninguna nación obró así, / ni les dio a conocer sus mandatos. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Efesios

(Ef 1,3-6.15-18)

Bendito sea Dios, Padre de nuestro Señor Jesucristo, que nos ha bendecido en la persona de Cristo con toda clase de bienes espirituales y celestiales. Él nos eligió en la persona de Cristo, antes de crear el mundo, para que fuésemos santos e irreprochables ante él por el amor. Él nos ha destinado en la persona de Cristo, por pura iniciativa suya, a ser sus hijos, para que la gloria de su gracia, que tan generosamente nos ha concedido en su querido Hijo, redunde en alabanza suya.

Por eso yo, que he oído hablar de vuestra fe en el Señor Jesús y de vuestro amor a todos los santos, no ceso de dar gracias por vosotros, recordándoos en mi oración, a fin de que el Dios de nuestro Señor Jesucristo, el Padre de la gloria, os dé espíritu de sabiduría y revelación para conocerlo. Ilumine los ojos de vuestro corazón, para que comprendáis cuál es la esperanza a la que os llama, cuál la riqueza de gloria que da en herencia a los santos.

▶ Lectura del santo evangelio según san Juan (Jn 1,1-18) (Versión abreviada)

En el principio ya existía la Palabra, y la Palabra estaba junto a Dios, y la Palabra era Dios. La Palabra en el principio estaba junto a Dios. Por medio de la Palabra se hizo todo, y sin ella no se hizo nada de lo que se ha hecho. En la Palabra había vida, y la vida era la luz de los hombres. La luz brilla en la tiniebla, y la tiniebla no la recibió.

La Palabra era la luz verdadera, que alumbra a todo hombre. Al mundo vino, y en el mundo estaba; el mundo se hizo por medio de ella, y el mundo no la conoció. Vino a su casa, y los suyos no la recibieron. Pero a cuantos la recibieron, les da poder para ser hijos de Dios, si creen en su nombre. Estos no han nacido de sangre, ni de amor carnal, ni de amor humano, sino de Dios. Y la Palabra se hizo carne y acampó entre nosotros, y hemos contemplado su gloria: gloria propia del Hijo único del Padre, lleno de gracia y de verdad.

Faç de Jesucrist. Del quadre *El expolio*, pintat per El Greco entre 1577 i 1579 (Catedral de Toledo)

COMENTARI

Jesucrist, rostre visible del Pare

«**M**entre un silenci tranquil embolcallava l'univers i la nit tocava la meitat de la seva carrera, la vostra paraula totpoderosa vingué del cel deixant els trons reials» (Sv 18,14-15). Així fa l'antífona d'introducció d'aquest diumenge.

Déu parlava amb Moisès com amb un amic i aquest revelava al Poble d'Israel què li deia Déu. Déu es revelà als profetes, però tenia un disseny més gran: fer-se sentir més clarament dels homes i dones, perquè la paraula era variada però incompleta. I arribada la plenitud dels temps, escurça la distància entre Déu i els homes enviant el seu Fill fet Paraula encarnada: «Per obra de l'Espe-

rit Sant s'encarnà de la Verge Maria». Llavors la Paraula no és només *veu* que senten els profetes, sinó que la Paraula té un rostre: Jesucrist: «El qui és la Paraula s'ha fet home» (Jn 1,14). Aquí rau el cor mateix de la fe cristiana. La Paraula eterna i divina entra en l'espai i en el temps i assumeix un rostre i una identitat humana. La Paraula es fa eloqüent. Les paraules sense rostre no són perfectes perquè no compleixen plenament la trobada. Amb Jesucrist, rostre visible del Pare, podem dialogar, perquè és Jesús de Natzaret que parla una llengua local que pertany al poble jueu i a la seva cultura. El Jesucrist real és, per tant, carn fràgil i mortal, totalment humà alhora que diví, misteri. És aquell que ens ha revelat el Déu que ningú no ha vist mai (Jn 1,18).

En aquest diumenge del temps de Nadal, tornem a llegir el pròleg de l'evangeli de Joan, un text que ha estat proclamat a la missa tercera del dia de Nadal.

La litúrgia vol remarcar que, per a la tradició cristiana, el que és decisiu no són els fets sinó el seu sentit: l'important no és la menjadora del pessebre, els àngels o els pastors, sinó la Paraula que és vida i llum, i que ha plantat la seva tenda (s'ha encarnat) entre nosaltres. Com acollim nosaltres aquesta Paraula? Que el Déu de nostre Senyor Jesucrist obri el nostre cor a la seva llum i així compreguem l'esperança que el seu Fill ha vingut a portar al nostre món.

Ignasi Ricart, claretià

CRÒNICA DIOCESANA

Trobada de Pastoral Educativa

Un total de 180 mestres i professors es van aplegar, dissabte 8 de novembre, en el marc de la Trobada de Pastoral Educativa Diocesana que es va celebrar en el Seminari Diocesà.

L'objectiu de la Trobada no sols era compartir un dia de convivència, sinó rebre la formació dels diferents ponents i també una visió de diferents dinàmiques pastorals en el camp educatiu a càrrec dels diferents tallers que van omplir la tarda.

La jornada va començar amb dos ponències. La primera a càrrec del president d'eCristians, el Sr. Josep Miró Ardèvol, qui ens va fer una fotografia real de l'educació en el nostre temps, així com també les dificultats que ens trobem en educar la societat d'avui en dia.

L'altra ponència va anar a càrrec de Mn. Peio Sánchez, director de la Setmana de Cinema Espiritual. Mn. Peio va fer una explicació de la dinàmica que segueix aquesta Setmana de Cinema i que si Déu vol portarem a terme en la nostra Diòcesi. També ens va ensenyar a interioritzar un seguit de pel·lícules que poden ser un bon recurs pastoral.

La tarda va estar dedicada als tallers. Van ser un total de 9 tallers que van tocar molts temes que després es podien traslladar a l'aula.

Amb la pregària de la tarda es posava el punt i final a una Trobada que va engrescar molts mestres i professors de la nostra diòcesi.

Mn. Tomás Mor

Trobada de la Delegació de Joves

Déu en 3D. Descobrir Déu en nosaltres i animar els joves a créixer en grup a les parròquies va ser l'objectiu de la trobada del passat 8 de novembre que va organitzar la Delegació de Joves. Van participar 56 joves d'Alcanar, la Ràpita, Amposta, Tortosa, Masdenvege, Gandesa, Pinell de Brai i Corbera d'Ebre. Les activitats que es van realitzar van ser 3 catequisis, sortida al parc de Tortosa, Eucaristia i enviament Diumenge. Va ser una bona experiència que esperem doni fruits de fe, esperança i caritat a les nostres comunitats, especialment entre els més joves.

Equip de la Delegació

Concert a benefici de Mans Unides

El Cor de Cambra Tyrichae de Tortosa i el Cor Ciutat de Tarragona van oferir el 8 de novembre un magnífic concert de polifonia sacra a benefici de Mans Unides. La catedral es va convertir en el marc ideal per interpretar obres de Duruflé i Bach amb les quals els cors van delectar el nombrós públic assistent. Aquest concert va comptar amb el patrocini de la Diputació de Tarragona, Obra Social la Caixa i la Fundació Cinca Piqué i la recaptació es destinarà als projectes d'educació que la delegació diocesana de Mans Unides recolza aquest exercici a Angola i Ghana.

La delegació de Mans Unides vol expressar el seu agraïment a totes aquelles persones i insti-

tucions que han col·laborat d'alguna manera en la realització i difusió d'aquest concert i, per descomptat, als assistents, sense els quals no es podrien dur a terme els fins d'aquesta ONG de l'Església.

Mans Unides des de fa 55 anys està ajudant els més necessitats als països més pobres i fa una crida als ciutadans, empreses i institucions per a no abaixar la guàrdia en la lluita contra la fam i la pobresa extrema que pateix la major part del nostre món.

Mans Unides - Delegació de Tortosa

Festa del Holywins a la parròquia dels Dolors (Tortosa)

Un any més hem celebrat als voltants de Tot Sants la festa del Holywins, els sants guanyen, amb més de 200 assistents entre petits, familiars i joves.

Aquest any hem tingut el goig d'estar acompanyats per un grup de joves de la Comunitat del Cenacle que estan a Cornudella del Montsant. Els cants cristians, el testimoni de fe i la seva alegria van ser un testimoni per als petits i per als seus pares de com Déu dona vida plena a les nostres vides.

La festa la vam acabar menjant xocolata i castanyes. Tot ha estat un petit tast de l'alegria que viuen al cel els qui ja han guanyat, els sants.

Mn. Javier Vilanova

PALABRAS DE VIDA

Jornada Mundial de la Paz

El día 1 de enero en la Iglesia católica celebramos la Jornada Mundial de la Paz. Se trata de una conmemoración que fue instituida por el beato Pablo VI y que para muchos puede pasar desapercibida porque la celebración del año nuevo se ha convertido simplemente en una ocasión para la diversión.

Sin embargo, el comienzo de un año nuevo es una buena ocasión para recordar que la aspiración más noble que hay en el corazón de los hombres y de los pueblos es precisamente el deseo de la paz. El Señor ha llamado bienaventurados a aquellos que trabajan por la paz y les ha prometido que serán llamados hijos de Dios, es decir, que serán amados por el Padre con un amor semejante al que Dios siente por su Hijo.

Esta aspiración a la paz que hay en todo hombre de buena voluntad, no es únicamente el deseo de que no haya guerras, sino algo más profundo. El Concilio Vaticano II nos ha recordado que «la paz no es la mera ausencia de la guerra, ni se reduce sólo al establecimiento de un equilibrio de las fuerzas adversarias, ni surge de una dominación despótica, sino que se llama con exactitud y propiedad la «obra de la justicia»» (GS, 78).

Más adelante el Concilio añade: «la paz es también fruto del amor, que va más allá de lo que la justicia puede aportar». Cualquier relación entre las personas y los pueblos que no respete el orden de la justicia o que no nazca del amor es un obstáculo para la paz.

El lema elegido por el papa Francisco para la jornada de este año es: «Ya nunca más esclavos, sino hermanos». Con este tema, el Papa nos recuerda que la esclavitud es un obstáculo para la verdadera paz porque hiere la fraternidad entre las personas. A primera vista nos podría parecer una alusión a un problema que parece estar erradicado en nuestra cultura y en nuestra sociedad, pero si ahondamos en la realidad descubrimos que en nuestro mundo aparecen nuevas formas, y muchas veces muy sutiles, de esclavitud.

El Compendio de la Doctrina Social de la Iglesia nos ayuda a ver que en este tema se da una distancia entre la «letra» y el «espíritu»: se proclaman de palabra los derechos del hombre, pero surgen nuevas formas en las que estos derechos son conculcados. Además de que en algunos lugares de nuestro mundo perduran relaciones

laborales propias de un sistema esclavista y existe una mentalidad esclavista respecto a las mujeres y los niños, no debemos olvidar las nuevas formas de esclavitud que se mencionan en el Compendio: el tráfico de seres humanos, los niños soldados, la explotación de los trabajadores, el tráfico de drogas, la prostitución (n.º 158).

Hay esclavitud cuando en base a intereses económicos o de otro tipo las personas dominadas son privadas de derechos fundamentales y su dignidad y su libertad no son respetadas, cuando las personas son valoradas y tratadas como objetos que se pueden eliminar y cambiar simplemente por otros, cuando se considera a otras personas como seres inferiores y se les desprecia como tales.

En definitiva, cuando dejamos de considerar y de tratar al otro como hermano, despreciando, de este modo, su dignidad. No olvidemos que estas actitudes pueden aparecer en el corazón de todo ser humano, también en el nuestro.

Que el Señor nos bendiga con su paz.

† **Enrique Benavent Vidal**
Obispo de Tortosa